

CBE Z24036368 beoordeling vak**UITSPRAAK**

in het geding tussen A., hierna ook te noemen appelland,

en

de examiner van het vak Rechtseconomie, hierna ook te noemen verweerder,

inzake de uitslag van het vak Rechtseconomie, onderdeel van de bacheloropleiding Rechtsgeleerdheid van de faculteit Rechtsgeleerdheid.

I. Aanduiding van het bestreden besluit

Het besluit van 25 juni 2024 van de examiner om aan appelland het cijfer 5 toe te kennen voor het vak Rechtseconomie.

II. Zittingsgegevens

Het beroep is behandeld tijdens een openbare zitting op 24 oktober 2024 waarbij appelland is verschenen. Verweerder is verschenen in de persoon van Z., examiner.

III. Ontstaan en loop van het geding

Appelland heeft het vak Rechtseconomie afgesloten met het cijfer 5. Per e-mailbericht van 16 juli 2024 dient appelland een beroepschrift in tegen deze beoordeling bij het College van Beroep voor de Examens. Er vindt op 29 augustus 2024 een schikkingssprek plaats. Een schikking komt echter niet tot stand waarna verweerder op 18 oktober 2024 een verweerschrift indient. Het beroep is vervolgens behandeld op een openbare zitting van het College op 24 oktober 2024.

IV. Standpunten van partijen

Het standpunt van **appelland**, zoals neergelegd in het beroepschrift en ter zitting door appelland is toegelicht komt, samengevat, op het volgende neer. Het beroep richt zich tegen vraag 4. Vraag 4 begint met een beschrijving van een casus. Vervolgens luidt vraag 4: "Analyseer vanuit Rechtseconomisch perspectief hoe het onrechtmatige daadsrecht moet worden ontworpen om de kosten van ongevallen te minimaliseren."

Appelland stelt dat dit een algemene vraag is waarop hij een algemeen antwoord heeft gegeven. Er wordt niet gevraagd om het antwoord toe te passen op de gegeven casus. Uit het antwoordmodel blijkt dat dit wel de bedoeling was. De vraag is aldus onjuist geformuleerd, wat verweerder overigens ook heeft toegegeven doordat hij de vraag in de toekomst anders zal formuleren.

Appelland heeft 3 van de 10 punten gekregen voor zijn antwoord op vraag 4. Dit klopt gelet op het vorenstaande niet. Hij stelt zich op het standpunt dat zijn antwoord 10 punten waard is.

Verweerder heeft zich blijkens het verweerschrift en het verhandelde ter zitting als volgt verweerd. Bij de faculteit rechtsgeleerdheid is het gebruikelijk dat wanneer er een casus wordt gegeven studenten hun antwoord toespitsen op de casus. Zo ook bij het vak Rechtseconomie. Er zijn tijdens de colleges en ook in het oefententamen vergelijkbare vragen aan bod geweest waarbij van studenten werd verwacht dat ze hun antwoord toespitsen op de gegeven casus.

Voorts voert verweerder aan dat het enkele feit dat een vraag misschien duidelijker gesteld had kunnen worden niet betekent dat vraag 4 een slechte vraag is waarvoor appelland moet worden beloond met 10 punten. Verweerder stelt dat van appelland verwacht mocht worden dat hij wist dat hij zijn antwoord diende toe te spitsen op de casus. Het had bovendien op de weg van

appellant gelegen om in geval van onduidelijkheden tijdens het tentamen een surveillant te vragen wat de bedoeling van vraag 4 was.

Tot slot voert verweerder aan dat uit de tentamenanalyse blijkt dat vraag 4 niet slechter is gemaakt dan andere vragen uit het tentamen. Ook het slagingspercentage van 66% bij het hertentamen geeft geen aanleiding om te concluderen dat vraag 4 en daarmee het tentamen niet zou deugen.

Overigens heeft verweerder het antwoord van appellant op vraag 4 na ontvangst van het beroepschrift nagekeken vanuit het oogpunt dat het antwoord niet op de casus hoefde te worden toegespitst. Ook in dat geval was het antwoord van appellant niet meer punten waard.

Gelet op het voorgaande verzoekt verweerder het College om het beroep van appellant ongegrond te verklaren en de beoordeling van het tentamen in stand te laten.

V. Beoordeling

Wat betreft de inhoud van het beroep wijst het College erop dat het ingevolge artikel 7.61 lid 2 Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) moet toetsen aan het recht. Aan de orde is dan de vraag of een rechtsregel of rechtsbeginsel is overtreden. Een inhoudelijke toetsing of een afgelegd examenonderdeel terecht met een bepaald cijfer is beoordeeld, valt buiten dit toetsingskader. Het College kan zich dus niet inhoudelijk in de beoordeling mengen. Wel kan het College toetsen of verweerder op goede gronden tot zijn oordeel is gekomen. Hierbij toetst het College of sprake is van een zorgvuldig proces in de beoordeling.

Appellant voert samengevat aan dat het hem niet duidelijk kon zijn dat bij de beantwoording van vraag 4 van hem verwacht werd dat hij zijn antwoord zou toepassen op de bij vraag 4 genoemde casus. Het College volgt appellant niet in deze stelling. Gelet op hetgeen verweerder heeft aangevoerd op dit punt kon en moest het appellant wel degelijk duidelijk zijn dat bij de beantwoording van vraag 4 toepassing op de casus werd verwacht.

Voorts overweegt het College dat het tentamen Rechtseconomie is nagekeken aan de hand van het vooraf opgestelde antwoordmodel. In het geval van appellant is het tentamen meerdere keren nagekeken. In eerste instantie is het tentamen nagekeken door verweerder.

Naar aanleiding van het beroepschrift en ter voorbereiding op het schikkingsgesprek heeft verweerder vraag 4 nogmaals bekeken vanuit zowel het perspectief dat het antwoord toegespitst diende te worden op de casus als ook vanuit het perspectief dat een algemeen antwoord werd verwacht. Dit heeft niet tot wijzigingen geleid in het aantal toegekende punten voor vraag 4.

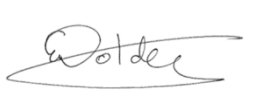
Deze werkwijze en hetgeen verweerder heeft aangevoerd geeft geen aanleiding om aan te nemen dat de beoordeling van vraag 4 van het tentamen Rechtseconomie op enigerlei wijze onzorgvuldig is geweest. Een inhoudelijke toetsing van het juiste antwoord op tentamenvragen valt buiten het toetsingskader van het College, zodat deze beroepsgrond niet verder behandeld kan worden.

Gelet op alle feiten en omstandigheden komt het College aldus tot de conclusie dat er geen aanwijzingen zijn dat de beoordeling van vraag 4 van het tentamen Rechtseconomie onzorgvuldig is geweest. Het bestreden besluit kan in stand blijven.

VI. Beslissing

Het College van Beroep voor de Examens verklaart het beroep van appellant ongegrond.

Aldus vastgesteld op 12 november 2024 door mr. dr. E. van Wolde, voorzitter, dr. mr. W.M.H. Grooten en T.S.A. Bergwerff, leden, in tegenwoordigheid van mr. M.E.A. Donkersloot, secretaris.

voorzitter

secretaris

Ingevolge de Algemene wet bestuursrecht en artikel 7.66 van de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek kan door appellant binnen zes weken na toezending van deze beschikking beroep worden aangetekend bij de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State, postbus 20019, 2500 EA te Den Haag.